

Justitsministeriet udsendte således den 6. november 1992 en cirkulæreskrivelse, som pålægger de enkelte politikredse at iværksætte en øget kriminalpræventiv indsats over for asylsøgere, der opholder sig på asylcentre. Cirkulæret har dog kun haft ringe eller ingen dokumenterbar betydning.

Justitsminister Erling Olsen har erkendt (Ritzau den 29.9.1993), at »der ligger en meget stor opgave i at forklare asylansøgere, at Danmark ikke accepterer hæleri og butikstyveri, og at det har konsekvenser for dem selv«. Den udtalelse fremsatte justitsministeren efter en opgørelse fra ministeriet, der viste, at asylansøgere i 1992 stod bag mellem 5 og 25 pct. af samtlige anmeldte butikstyverier i 15 politikredse.

Det Kriminalpræventive Råd har i et udvalg for kriminalpræventiv orientering beskæftiget sig med problemerne om indvandrerkriminalitet. Udvalgets undersøgelser – ikke mindst af svenske erfaringer – sandsynliggør, at oplysning i form af brochurer og lign. ikke vil nå ud til de pågældende målgrupper. Rådet peger også på, at indvandrerkriminaliteten formentlig har været i vækst, mens undersøgelserne har stået på, og at der i offentligheden bl.a. fokuseres på unge 2. generationsindvandrere, der begår berigelsesforbrydelser og vold. (Kilde: Redegørelse fra den af forretningsudvalget nedsatte arbejdsgruppe vedrørende Det Kriminalpræventive Råds mål og midler i 90-erne, oktober 1992).

Opfordringer til justitsministeren om at fremskaffe fyldestgørende statistisk materiale om udlændingekriminaliteten er kun imødekommet på usystematisk og spredt måde. Der foreligger derfor i dag ikke noget statistisk materiale, der kan afsvække eller afkræfte den opfattelse, der har dannet sig i befolkningen, nemlig at udlændingekriminaliteten i dag er en alvorlig trussel mod den danske befolknings sikkerhed.

Problemerne med udlændingekriminaliteten berører også lovlige udlændinge i Danmark, for eksem-

pel siger en tidligere muslim, Fredun Khдавandegar, der nu hedder Peter Vandgaard, til B.T. den 9. februar 1994, at »hvis man vil bo i Danmark, må man rette sig efter de danske love. Medmindre kriminelle indvandrere og flygtninge direkte risikerer dødsstraf, bør de derfor sendes tilbage til deres hjemland«. Videre siger Peter Vandgaard, at de kriminelle fremmede bærer en meget stor del af skylden for racisme og fremmedhad i Danmark.

Der er desværre ikke udsigt til, at problemerne med udlændinges kriminalitet bliver mindre, snarere tværtimod, idet antallet af udlændinge, der kommer til Danmark stiger og stiger, fordi et folketingsflertal ikke i tide har fået taget alvorlige skridt til at vende strømmen. I slutningen af 80'erne og begyndelsen af 90'erne var antallet af asylansøgere, der kom til Danmark, 4.000-5.000 pr. år, men i 1992 var det ca. 14.000 og i 1993 ca. 17.000.

Det er klart, at den udvikling kun kan betyde, at problemerne øges.

Fremskridtspartiet mener, at det må være et helt naturligt, rimeligt og nødvendigt skridt at udvise kriminelle udlændinge, straks efter at de har afsonet deres fængselsstraf. Dette bør ske, uanset om de pågældende har opholdstilladelse her i landet. Samtidig skal det stå klart, at udvisning efter afsoning af fængselsstraf medfører indrejseforbud for bestandigt.

Det vil være utåleligt og uforståeligt for den danske befolkning, hvis vi skal opleve en fortsat voldsom vækst i kriminaliteten som en konsekvens af regeringens udlændingepolitik. Vi kan og skal ikke huse udlændinge, der kynisk udnytter Danmarks naive gæstfrihed til at drive handel med heroin, begå indbrudskriminalitet, voldsforbrydelser, drab, voldtægt og anden alvorlig straffelovskriminalitet.

Almindeligt samfundssind taler med styrke for at vedtage dette beslutningsforslag.